



ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ  
ΕΙΣ ΤΗΝ  
ΟΣΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑΝ  
ΤΗΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΙΔΑ & ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ  
ΤΗΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΙ

Ποίημα  
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τό Θεός Κύριος, ὡς συνήθως καί τό ἐξῆς:

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φερωνυμία διαλάμπουσα θεία, Ὁσία Μητηρ Θεοδώρα θεόφρον, ἐκ τῶν πλουσίων δωρεῶν ὧν ἔτυχες, δίδου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν σωτήριον χάριν, ἀναγκῶν καί θλίψεων, καί δεινῶν

www.tezauriliturgic.ro

συμπτωμάτων, έκλυτρουμένη ἅπαντας ἡμᾶς,  
τοὺς προσιόντας θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστεί-  
ας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμή γάρ σύ προΐ-  
στασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ  
τοσούντων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως  
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα  
ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεί, ἐκ πα-  
ντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καί ὁ Κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Χάριν δίδου ἡμῖν Θεοδώρα. Γερασίμου».

Ωδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγράν διοδεύσας.

Χριστόν καθικέτευε ἐκτενῶς, ρύεσθαι κινδύ-  
νων, καί παντοίων ἐπιφορῶν, Μητὲρ Θεοδώ-  
ρα τοὺς ἐν πίστει, τῇ ἱερᾷ σου πρεσβείᾳ προ-  
στρέχοντας.

Ἀγγέλων ἀνύσασα τὴν ζωὴν, Μῆτερ Θεοδώρα, ἔδοξάσθης ὑπερφυῶς· διό ἡμᾶς πάσης ἐπηρείας, τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων ἀπάλλαξον.

Ροαῖς τῶν πλουσίων σου δωρεῶν, κατάρδουσον Μῆτερ, τὴν ψυχὴν μου τὴν ταπεινὴν, ὡς ἂν ἐκβλαστήσῃ Θεοδώρα, τῆς μετανοίας καρπὸν τὸν σωτήριον.

Ἰλέω σου ὄμματι ἐπ' ἐμέ, ἐπίβλεψον Κόρη, καὶ κατάβαλε τὴν ἰσχύν, τοῦ ὠρουμένου καθ' ἐκάστην, καταπιεῖν με ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων σβεννύεις, ὀδυνηρῶν καύσωνα, δρόσω τῶν θερμῶν πρεσβειῶν σου· διό κατάσβεςον, τὴν ἀναφθεισάν μοι, φλόγα παθῶν ἀκαθάρτων, Θεοδώρα πάνσεμνε, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δαιμονῶντας ὡς πάλαι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἔλυσας, Μῆτερ συνοχῆς καὶ μανίας, τῇ ἀντιλήψει

σου, οὕτω διάλυσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, δύναμιν πάνσεμνε.

Ἱαμάτων πηγάζεις, τὰς δωρεάς πάντοτε, τοῖς τῇ σεβασμῖα σου κάρᾳ, Μῆτερ προσπίπτουσιν· ὅθεν ἰάτρευσον, τήν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, ἅμα δωρουμένη μοι, ρῶσιν τῷ σώματι.

Θεοτοκίον.

Διά πλήθος πταισμάτων, πλήθει δεινῶν πέπτωκα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ σου σπεύδω, καί πιστεὶ κράζω σοι· Ρῦσαί με Δέσποινα, τῆς τῶν παθῶν καταιγίδος, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τό νέφος σκέδασον.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καὶ θλίψεως Θεοδώρα, ἱκεσίαις ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον πάνσεμνε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεία τῇ σῃ, προστρέχοντες λαμβάνομεν,  
ιάσεις αἰεί, ψυχῆς ὁμοῦ καί σώματος, Θεοδώρα  
ἔνδοξε· διά τοῦτο πίστει βοῶμέν σοι· Μή δια-  
λίπης προσάγειν Χριστῷ, δεήσεις ὑπέρ τῶν  
εὐφημούντων σε.

Ὠδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὀλοτρόπως ποθήσασα, Μήτηρ Θεοδώρα Χρι-  
στόν τόν Κύριον, πρός αὐτόν πᾶσαν τήν ἔφε-  
σιν, καί τόν πόθον τείνον τῆς καρδίας μου.

Ὑδωρ θεῖον ἀνάβλυσον, ἐκ τῶν σωτηρίων  
πηγῶν τῆς χάριτος, τοῖς ἐν πάσῃ αὐχμηρότη-  
τι, Θεοδώρα στένουσι τῶν θλίψεων.

Ἡ θερμή προστασία σου, γένοιτο Ὅσια ἡμῖν  
δεόμεθα, εὐφροσύνης πηγή κρείττονος, καί  
ἀπαλλαγῆ πάσης κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Μαριάμ Μητροπάρθενε, ἡ τόν Θεόν Λόγον  
ἀφράστως τέξασα, ἀλογίας πάσης ρῦσαί με,  
τῆς ἐκ φαύλων λόγων τε καί πράξεων.

Ὡδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰθυνον ἡμᾶς, πρὸς ζωῆς θείας ἐντάλματα,  
Θεοδώρα ἡ τήν θείαν σου Μοῆν, ὀδηγήσασα  
πρὸς τρίβον τήν σωτήριον.

Νᾶμα μυστικόν, θεϊκῆς ἀγαλλιάσεως, πᾶσιν  
αἰτεῖ Θεοδώρα ἐκ Θεοῦ, τοῖς ἐν λύπαις καί κα-  
κώσεσιν ὑπάρχουσι.

Θαύμασι πολλοῖς, δοξασθεῖσα παμμακάρι-  
στε, πάντων κλήρου τά αἰτήματα ἡμῶν, καί  
πταισμάτων ἡμῖν αἰτεῖ τήν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐτεκες ἡμῖν, ἀνθρωπίνω Κόρη σώματι τόν  
ἀσώματον Θεόν ὑπερφυῶς, ἐπανάγοντα  
ἡμᾶς ἐξ οὐ πεπτώκαμεν.

Ὡδή στ'. Τήν δέησιν.

Οσίως, ἐν ἐγκρατεία συντόνω, διανύσασα τόν βίον Ὅσια, ἐξ ἀνοσίων παθῶν ἡμᾶς ρύου, καί πολυτρόπων κινδύνων καί θλίψεων, τούς τῇ ἀγία σου σορῶ, Θεοδώρα πιστῶς καταφεύγοντας.

Δυνάμει, τοῦ Παρακλήτου Ὅσια, μύρον ἔβλυσας πιστούς ἀγιάζον· ὅθεν καμέ δυσωδίας ἀπάσης, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν ἀποκάθαρρον, καί εὐωδία μυστικῇ, Θεοδώρα τόν νοῦν μου ἀγίασον.

Ὡς ἤνεγκας, τοῦ κρυμοῦ τήν ὀδύνην, θαλπουμένη θεϊκῇ χορηγία, οὕτως ἡμᾶς ἐνεγκεῖν πάντα πόνον, ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἐνδυνάμωσον, καί ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ, Θεοδώρα ἡμᾶς περιτείχισον.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων, τῶν θεϊκῶν τοῦ Υἱοῦ σου, πληρωτάς ἡμᾶς ἀνάδειξον Κόρη, καί πρὸς γαλήνιον ὄρμον ὀδήγει, τοῦ σωτηρίου καί θείου θελήματος, ὡς ἂν λιμένι τῆς ζωῆς, τῆς ἀλήκτου Ἄγνη καταντήσωμεν.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης καί θλίψεως Θεοδώρα, ἰκεσίαις ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον πάνσημνε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς μυροβλύτις Ὅσια πανεύφημε, βλῦσον ἡμῖν τῆς ἐνθέου χρηστότητος, τὰ ρεῖθρα ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, τοῖς τῇ ἀγία σορῶ σου προσπίπτουσιν, καί σέ Θεοδώρα γεραίρουσι.

Προκείμενον.

Ἵπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καί προσέσχε μοι.

Στίχ. Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τοὺς πόδας  
μου...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα  
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς  
ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδέ τὸν  
Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὧ ἐάν  
βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλυψαί. Δεῦτε πρὸς με  
πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ  
ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ'  
ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ  
ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν  
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός,  
καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας, πρεσβείαις,  
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν  
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Βίον τόν ἰσαγγελον, πολιτευθεῖσα Ὅσια, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ὄργανον πολύτιμον ἐχρημάτισας, δωρεάν ἅπασι, νέμουσα τήν χάριν· διά τοῦτό σου δεόμεθα· Λῦσον τόν καύσωνα, πάσης ἀθυμίας καί θλίψεως, καί δίδου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, δρόσον τήν ἀγίαν τῆς χάριτος, Μήτηρ Θεοδώρα, πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Χριστῷ, πταισμάτων δοῦναι συγχώρησιν, τοῖς σέ μακαρίζουσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀσθενείας ἀπάσης, καί δεινῆς καχεξίας ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καί ρῶσιν καί ὑγείαν, καί πᾶσαν εὐπραγίαν, Θεοδώρα ἐξαίτησαι, τοῖς τῷ σεπτῷ σου ναῷ, πιστῶς προσερχομένοις.

Γεωργεῖν μετανοίας, τούς καρπούς Θεοδώρα ἡμᾶς ἐνίσχυσον, καί πάσης ἀμαρτίας ἐκφεύ-

γειν τάς αΐτίας, τούς ἐν πίστει κραυγάζοντας·  
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Εὐωδία Κυρίου, Θεοδώρα ἐγένου τῇ πολιτεία  
σου, καί μύρον πανευῶδες, ἤξιῳσαι βλυστά-  
νειν, ἐκ τῆς θείας εἰκόνοσ σου, τὴν δυσωδίαν  
παθῶν, αἰεὶ ἀποδιῶκον.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖς τῇ κακία, τῇ θερμῇ σου πρεσβεία  
προσῆλθον κράζων σοι· Ἐκκάθαρόν με Κόρη,  
ἐκ πάσης ἀμαρτίας, ἵνα πίστει δοξάζω σου, τὰ  
μεγαλεῖα αἰεὶ, Ὑπερδεδοξασμένη.

Ὡδή η΄. Τόν Βασιλέα.

Ἀπό παντοίων, ἐπερχομένων κινδύνων,  
τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπήμαντον συντήρει, ἵνα σε  
τιμῶμεν, Ὁσία Θεοδώρα.

Σκέπε ἀπαύστως, τὴν σὴν Μονὴν Θεοδώρα,  
καί τοῖς σπεύδουσιν ἐν ταύτῃ αἰεὶ δίδου, τῆς  
σῆς εὐλογίας, τὰς δωρεὰς τὰς θείας.

Ἰασαι Μῆτερ, τούς ἐν ὀδύναϊς καί πόνοις,  
πικρῶς στένοντας καί κατατρυχομένους, ὡς  
πλουσίαν χάριν παρά Χριστοῦ λαβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐγένου, ἐν παρθενίᾳ τεκοῦσα, τόν Δε-  
σπόζοντα τῶν ὄλων ὑπέρ φύσιν, μόνη Θεοτό-  
κε, Παρθένε Παναγία.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Οἱ πίστει προσιόντες, τῷ σεπτῷ ναῷ σου, τῶν  
αἰτημάτων τήν λύσιν κομίζονται, καί τήν σήν  
χάριν Ὅσια πᾶσι κηρύττουσιν.

Υδάτων ἀπωλείας, ρῦσαι ἡμᾶς Μῆτερ, καί  
τῆς ἀφέσεως νᾶμα ἐπόμβρησον, παρά Θεοῦ  
Θεοδώρα τοῖς σέ γεραίρουσιν.

Υφέρποντα δολίως, καθ' ἡμῶν Ὅσια, τόν  
πολυμήχανον δράκοντα σύντριψον, καί ἐν  
εἰρήνῃ κυβέρνησον τήν ζωήν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υψίστου ὤφθης θρόνος, τοῦτον ἐν ἀγκάλαις,  
οἰάπερ βρέφος Παρθένε βαστάζουσα· ὦ μη-  
τρικαῖς σου πρεσβείαις κάμῃ προσάγαγε.

Τό Ἄξιον ἔστι καί τά Μεγαλυνάρια.

Κλῆσιν τήν ἀγίαν βίῳ λαμπρῶ, Μῆτερ Θεο-  
δώρα, βεβαιούσα ὡς ἀληθῶς, θείων δωρημά-  
των, ταμειὸν ἀνεδείχθης, καί ἅπασι παρέχεις,  
χάριν θεόσδοτον.

Τοῦ Κυρίου ἄρασα τόν ζυγόν, Μῆτερ Θεοδώ-  
ρα, ἠγωνίσω ἀσκητικῶς, καί τοῦ Παρακλήτου,  
τήν ἔλλαμψιν δεχθεῖσα, παθῶν ἀποδιωκεις,  
πᾶσαν σκοτόμαιναν.

Μύρον ἀναβλύσασα θαυμαστῶς, εἰκῶν σου ἡ  
θεία, πᾶσιν ἔδειξεν ἐμφανῶς, Μῆτερ Θεοδώ-  
ρα, ἦν ἔσχες πρὸς τόν Κτίστην, μεγίστην παρ-  
ρησίαν, ἀξιοθαύμαστε.

Νόσους θεραπεύεις παντοδαπάς, καί δαιμό-  
νων λύεις, ἐπηρείας καί συστροφάς, καί τῆς  
τούτων βλάβης, λυτροῦσαι Θεοδώρα, τούς πί-  
στει προσιόντας, ἐν τοῖς λειψάνοις σου.

Θεσσαλονικέων πᾶσα πληθῦς, σπεύδει Θεοδώρα, τοῖς λειψάνοις σου τοῖς σεπτοῖς οἷς ἀπαύστως δίδου, χαράν καί εὐφροσύνην, καί λύσιν παθημάτων, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Φύλαττε καί σκέπε τήν σήν Μονήν, Μῆτερ Θεοδώρα, τήν τιμῶσάν σε εὐλαβῶς, καί Θεσσαλονίκη τῇ πόλει αἰεὶ δίδου, τὰς δωρεάς τὰς θείας, τῆς προστασίας σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τό ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τούς προσπίπτοντας πιστῶς, Μῆτερ Θεοδώρα Ὅσια, ἀξιοθαύμαστε, τοῖς σεπτοῖς λειψάνοις σου καί τῇ εἰκόνι σου, ἀνωτέρους διάσωζε, ἐκ πάσης ἀνάγκης, παύουσα τόν καύ-

σωνα, παθῶν καὶ θλίψεων, δρόσω τῆς θερμῆς σου πρεσβείας, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν αἶτει, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Θεοδώρα δέησιν τήνδε προσδέχου

Ἦν περ σοι Γεράσιμος ἤδη προσάγει.

